

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 365. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm360/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

at hans Lyft var nu ikke til Legg. Da jo, var nu fornøjet, sagde Helge, og lad os tage vores Heste og ride en Dypt som vi pleiede Van! Rerek var men sprang op, gik til sine Folk, og stod til Hest i sin fulde Rustning, med Hjelm og Bryste, Sværd og Spyd, islebefor at alle de andre rede ud med deres Trælændere. Helge kom ridende sin Broder imod med saadan en Landse, men Rerek stak ham under Armen med sit Spyd, og jog det igennem ham, saa han faldt ned af Hesten. Folget stede til og spurgte, hvad det bog var for en Ugierning han der havde hedret, og da han sagde at det var Lov som forstod, da han havde spurgt at Helge havde forsørt hans Dronning, foistkredte be han at det på et stammligt Legn af hvem der havde sagt det. Da Øde sic herte at høre, glættede han strax at det var hendes Farers Lande og at han havde mere bag Hert endnu, som man vilde snart faa at see, og deraf reiste hun sin Vei bort mod Harald sin Son, og et stort Folge, men Rerek drog om paa Gjæstes rie som fædwantlig.

Ikke tit længe efter kom Jver tilbage sonder fra, og da Rerek havde det, drog han ham i Mobe, men da Kong Jver spurgte at Helge var dræbt, sagde han at det var et stammligt Nidingsværk og holdt sine Folk gribe slup til Vandet for at hvorne hans

Ven. Da han nu ogsaa hørde at Rerek var unders veis, lod han en Deel af sine Folk gaae i Land og op i en Stov, hvor Venen satte igjennem som Rerek rimeligvis vilde tage til Stranden, selv gik han derpaa egaa i Land med det øvrige Skibefolk, og gik mod flyvende Jane Rerek i Mobe; men saasnare de i Stoven hørte Lyden af Kong Jvers Kuue broste de frem i Nyggen af Rerek og hans Folge, og Konge Modet blev et Slag, hvor Rerek faldt med alle sine Mænd.

Nu forlangde Kong Jver at man skulle tage ham til Rigsforsænder, og alle hvem der høede det i Nacheden, underkastede sig straf, men kost efter kom hans Datter, Øde hin Dybsindige, oppe fra Landet med alle de Folk hun havde kunnet samle, og da Øde ikke fandt sig sterk nok paa den Tid til at slaaes med sig en Landehær, undsvilte han til Sverrig. Om Vinteren efter sankede Øde sammen Alt hvad hun kunde af Rerekks Esterladenstab, haas te Guld og andet Liggedøse, og stillede det til Øde Gotland¹⁾, hvorhen hun og selv saasnart Gots aaret kom, stillede sin Raas med same Harald sin Son, mange Høddinger og alt det Gods hun kunde

¹⁾ Suhm mener at ved Øde Gotland forståes her Gyls land.

